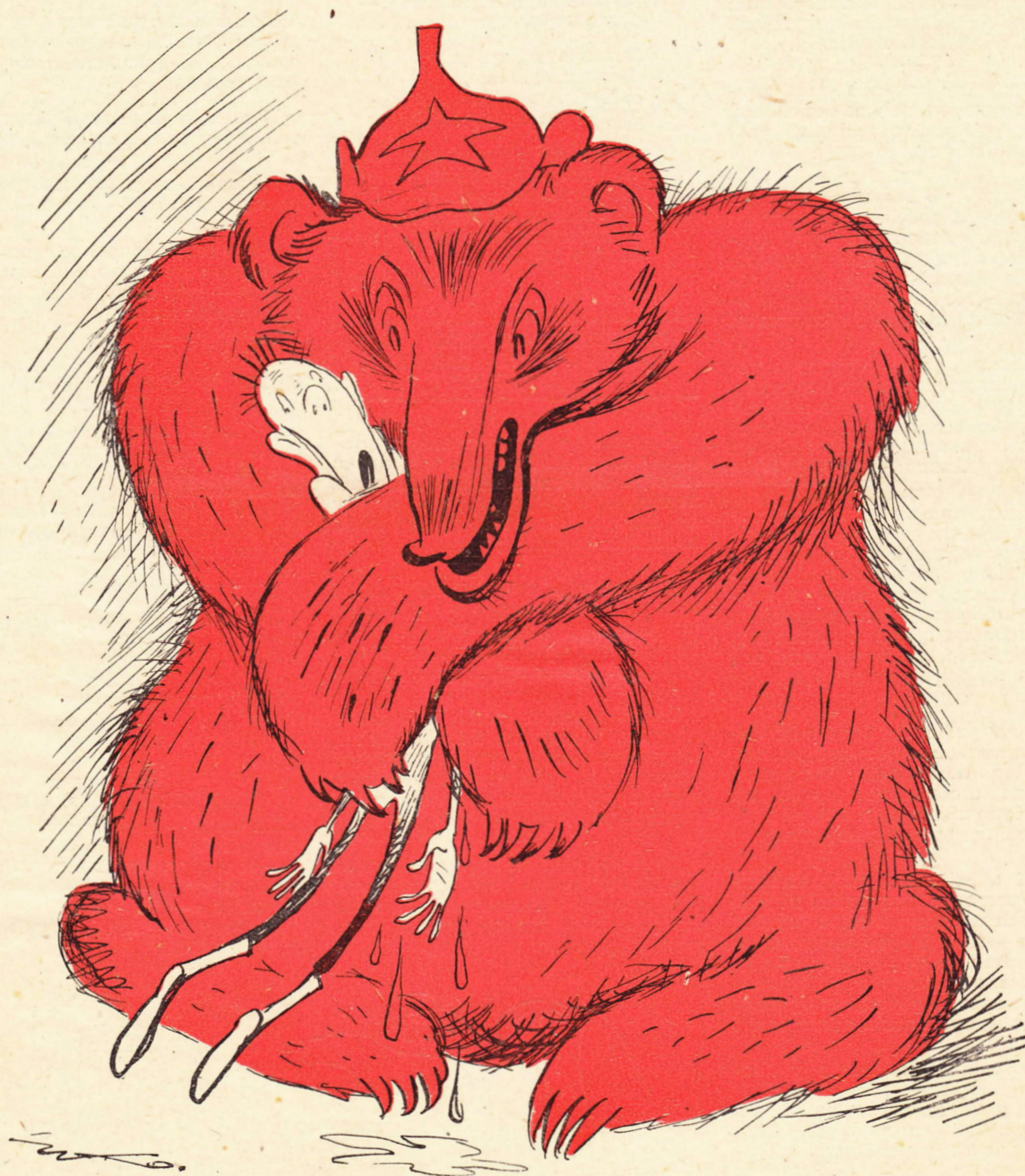

Ч. 6.

Лис Микита

САТИРА • ГУМОР • КАРИКАТУРА

В ОБЪИМАХ СТАРШОГО БРАТА

Як довідемося, Канада прийме в березні цього року 15.000 кілограмів молодих, свіжих скитальців.

У зв'язку з тим, що набирають ДП до інших країн по вазі, жінки в деяких таборах повиганяли свиней із хлівів, а посадили туди чоловіків і посилено годують їх гаферфлюками. Наслідки несподівані: чоловіки на вазі не прибувають, а тільки від вівсянків іржуть, як жеребці... Жінки в розпущі.

З Корнбергу доносять, що кавтабак, призначений для мешканців табору, буде вжито для відгодівлі таборових свиней.

Довідемося, що головна квартира ІРО прийме 12 дебелих хлопців, що будуть працювати як поштові урядовці. Вони будуть приносити мешканців до газет і листів, бо розношення газет і листів до урядників ІРО занадто дорого обходиться.

Панамський уряд, бажаючи поставити на ноги власну індустрію, планує переселити до себе всіх самогогонщиків із дипівських таборів. Побажаний власний казан і мідяна рурка 1,20 довжини.

Наспіла сумна вістка про трагічний випадок, що стався з одним ДП під час проходження канадської комісії. Йому бракувало 3 кілограми ваги, і щоб бути важчим, сердега проковтнув дрібну монету на 30 німецьких марок і запальничку, а це запив літром неперевареної води. Стан здоров'я дипіста дуже важливий.

Всі фотографії, що були виготовлені скитальцями для документів, виявилися недійсними. За новим приписом вимагається, щоб на знятку було видно крім номера і лівого вуха ще зуби і праву п'яту.

УЦДК англійської зони категорично заперечує неправдиві вістки, мовляв, незабаром мало б з'явитися ще одне число „Українського Слова“. Комітет не має наміру друкувати вже ні одного українського слова, бо весь вільний час присвячує на вивчення англійських слів.

Організація Комбатантів у Геттінгені приймає нових членів. Членами можуть стати навіть ті, які колись дійсно були вояками. Можливість скорого підвищення забезпечена.

Усім песимістам, яким почорнів світ, Василь Барка висилає свій „Білий світ“.

КАЖУТЬ

Кажуть, що війна
Буде незабаром,
Кажуть, що вона
Вибухне недаром.

Не за карі оченята,
Не за гарні ноженята,
Не за милий голосок,
Не за рученьки кивок,
Не за тополиний стан —
А за нафту і уран!

Кажуть, що атом
Знищить все навколо,
Світ оберне дном,
Виголить наголо.

Не залишиться тварини,
Ані навіть волосини,
Ані міста, ні села,
Ані тріски, ні кола,
Зникне, врешті, балаган —
Буде нафта і уран!

Кажуть, що по тому
Вкупі заживемо,
Вернемось додому,
Добре ще й поп'ємо.

Не зустрине нас нічого
Ані доброго, ні злого —
Бо такий народ ми є,
Що ніщо нас не доб'є;
Свищемо на весь той крам —
Нафту і уран!

БАБАЙ

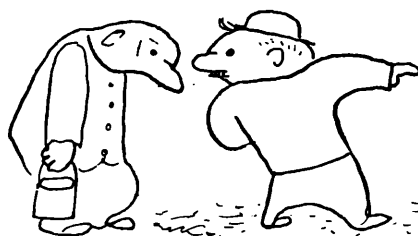
ПОДОБАЄТЬСЯ ВАМ „ЛИС МИКИТА“? ТО ВИШЛІТЬ ПЕРЕДПЛАТУ!

Колишній командант ганноверського табору п. Гаран, який кілька місяців тому виїхав до Австралії, пересилає з одного збірного табору на англійській зоні привіт своїм колишнім співтаборянам.

В одному з таборів англійської зони виготовлено проєкт переселення членів Головної Переселенчої Ради з американської зони в англійську. Праця в лісі забезпечена.

Запропоновано нові цигаркові приділи. Додано ще 4 і 5 категорії, що діставатиме недопалки 1, 2 і 3-ої категорії, а, крім того, 1 категорія дістане додатково безцугашки на перший ряд у театрі на всі вистави.

До Англії прибув відомий скульптор Мухін і працює там вуглекопом. Компетентні переселенці кола стверджують, що ця робота йому дуже відповідає.

— Чому він такий сумний?
— Бо він член «СУМ»у.

З КНИГИ МУДРОСТИ „ЛИСА МИКИТИ“

Любов перемагає все — за винятком болю зубів.

Опортуніст — це людина, яка давно зробила те, що кожний віддавна має охоту зробити.

Коли б свиня була спекулянтком, то вона теж думала б, що вона не свиня.

Коли задумаєш одружитися, придивися спершу добре до майбутньої тещі, а шойно потім до дівчини, бо звичайно ложка дьогтю псує бочку меду.

Брехуна не перебрешеш, навіть якщо він тобі й повірить.

Праця для суспільства це справа дуже відповідальна — тільки у нас звичайно за неї ніхто ні перед ким не відповідає.

Коли б дурневі дати розум генія, то він був би геніальним дурнем.

Кальорії потрібні людині, щоб вона жила, харчі — щоб була сита.

Коли тебе вдарять у праву щоку — підстав ще й ліву, а коли вдарять у ліву — тоді тікай, бо можеш таки порядно дістати.

☆

ЧОМУ В МІЛІЦІОНЕРІВ ДІРКИ НА КАСКАХ?

— Як ти гадаєш, чому в міліціонерів на касках по дві дірки зліва?

— А то тому, що коли міліцїонери співають „Інтернаціонал“ і доходять до слів „кипить наш розум возмущенный“, то щоб їм пара виходила...

„ЖИТЬ СТАЛО ЛУЧШЕ“...

Два советські командири, їдучи в трамваї, розговорилися про життя в СССР.

— Да, товарищ Глухов, — сказав один із командирів до свого співбесідника, — жить стало лучше, жить стало веселее. Дай пятьорку!...

М. Р.

НА ПОЛІТНАВЧАННІ

Комісар: — Почему наша граница на замке?

— Я скажу, товарищу комісар, — підніс руку боець Петренко.

Комісар: — Гаварі.

Петренко: — Щоб люди не розбіглися з СССР.

ЩОДЕННИК ЖАУКОВЦЯ.

15—17 липня.

Штутгарт. Засідання Історичної Секції Української Вільної Академії Наук. Читав 2 доповіді, заслухав щось 15. Обильний харч. Першого дня на обід був український борщ з автентичною свининою. На другий день Виш. пані подали дуже смачні вареники. Подолав 49 штук, більше було не під силу. Відомий ненажера, проф. Терщиця з'їв 55. Але рекорд побив голова секції: змотловив 70 вареників! Тим досягненням він здобув собі велику популярність, бо на вечірній його доповіді про катастрофу під Полтавою зала була заповнена до останнього місця. Третього дня з нагоди зустрічі з громадянством був обід з варенухопитєм. (Пишна оця „штутгартівка“!...) Загалом засідання пройшло в діловій, строго науковій атмосфері і дало плодотворне жниво. Купив 5 пляшок вина по смішно низькій ціні і вислав на „мітрут“ мішок яблук.

20 липня.

Ашаффенбург. Загальні Збори Наукового Т-ва ім. Шевченка. Був запрошений до президії і, мимоволі задрімавши, ледве не впав із крісла. Про харчову сторону справи не можна сказати лихого слова, проте, воно не те, що було в Штутгарті. На вечерю подавали полуниці з цукром. Двічі просив додати. Ближче познайомився з однією з пань із комітету... Високоінтелігентна особа, прилагодила спорий пакет усячини на дорогу.

25—26 липня.

Бамберг. З'їзд МУР-у. Був присутній лише на відкритті і не-

гайно виїхав на з'їзд науковців до Міттенвальду, що з погляду харчування приїздних гостей має вже свою усталену марку. З'їзд тривав три дні, але я собі просидів три тижні в цьому гостинному таборі. Набрал 4 кілограми на вазі. Привіз додому дуже приємні спомини і скриньку кексів.

14 серпня.

Мюнхен. Ювілейні святкування з нагоди 60-ліття пана ректора Українського Вільного Університету. Бенкет на 200 осіб у залі „Perina“. Було багато промов, гостей і концертна частина. На превеликий жаль — був недиспонований і під час вечери лише статистував... Не знаю, чи ми тут, на еміграції, маємо моральне право влаштовувати такі парадні бенкети в той час, коли Батьківщина страждає, голодує і кривавиться в бою!

15—16 серпня.

Реренсбург. З'їзд українознавців. Прохарчування нон плюс ультра! Надолужив усі занедбання. пороблені в Мюнхені на ювілеї.

1 вересня.

Мюнхен. Нечувана історія! Вже більше як тиждень немає жадного з'їзду! Втратив 3 кілограми ваги. Зовсім охляв... Настрій повний безнадії... Передбачаю повний розвал усього нашого наукового доробку на еміграції... якщо в найближчий час не буде якогось нового з'їзду.

ЛЮБОВ НАРОДУ

В Кремль приїхали раз гості
Закордонні, а не прості,
Дипломати і посли.
От, коли були при тості
І багато вже пили,
То розмову завели.

Зразу трохи про погоду,
Потім про любов народу
До монархів і вождів.
Сталін, що хвалько є зроду,
І собі вже не втерпів —
Так усім їм відповів:

„А народ мій для посвяти
Все готов мені віддати,
Ось побачите самі.“
І сказав своїх послати
(Що стояли за дверми)

Швидко в місто за людьми.
Штук із десяти їх пригнали,
Гості з дива повставали —
Що ж за лихо це воно!
Сталіна ще й не спитали,
Як гукнув він людям: „Но!
Всі стрибайте крізь вікно!“

Не скінчив він слова цього —
Всі стрибнули. Та одного
Гість один — смик за рукав!
„Чи життя не жаль?“ — спитав.
Цей махнув лише руками:
„Ех, таке життя! Чорт з вами!“
І стрибнув як і стояв.

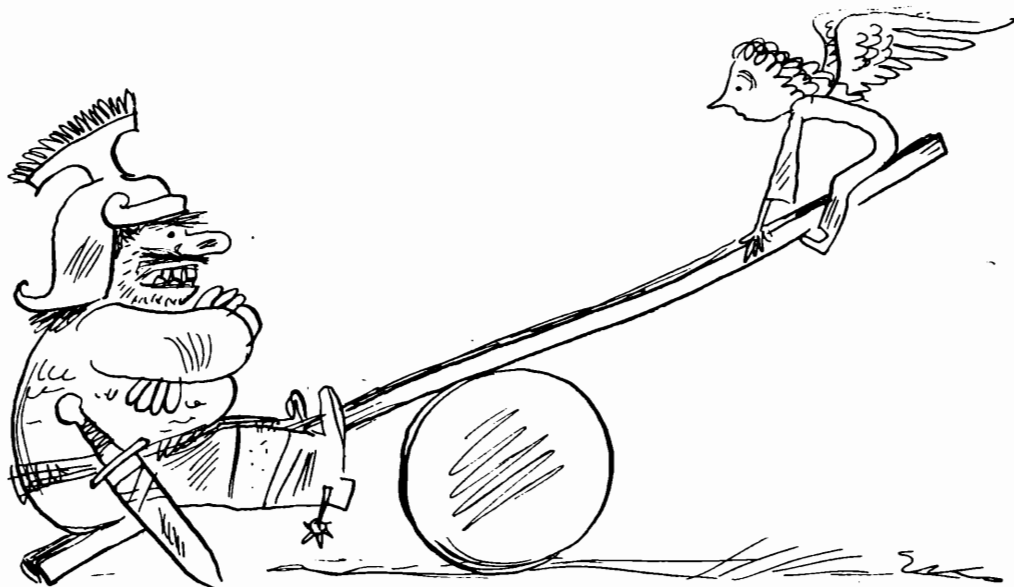
СТАВАЙТЕ НАШИМИ ПЕРЕД-ПЛАТНИКАМИ!

ДВА РОДИ ДУРНІВ

Один міністер сказав:
— Є два роди людей, з яких немає користи: такі, що не спроможуться виконати доручення, і такі, що виконують тільки те, що їм доручають.

ЖІНКА

Один хвалив свою дружину:
— Моя дружина це найкраща жінка в найгіршому значенні цього слова.

ГОЙДАНКА МИРУ

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ МІСЯЦЬ

„Думи мої, думи мої,
Лихо мені з вами...”

Сказав Зенон Пеленський, перегортаючи копицю газет із своїми статтями.

„В своїй хаті — своя правда
І сила і воля...”

закричали таборовики і набили зайшлого німця.

„Сини мої на чужині,
На чужій роботі...”

— сказав, лежачи на ліжку, дипіст до співмашканців, що сиділи при столі за картами.

„А я, юродивий, на твоїх руїнах
Марно сльози трачу...”

— згадавши Діллінген, промовив Мудрий і заплакав.

„То задком, передком
Перед паном Хведорком” —

— співали „сателіти”, танцюючи перед Сталіном.

„Люди, люди!
Коли то з вас буде
Того добра, що маєте?...”

— сказав урядовець Суспільної Опіки, розділюючи лахи з магазину.

„Тяжко жити на світі,
А хочеться жити...”

— простогнав дипіст, з’їдаючи другу порцію гаферфлюків.

„По тім боці — моя доля,
по сім боці — горе...”

— сказав Чех, прокрадаючись через кордон до американської зони.

„Ух! Ух!
Солом’яний дух, дух!”

— гукнув українець, проходивши попри будинок ЦПУЕ.

ЧИТАЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ „ЛИСА МИКИТУ”!

АНЕКДОТИ

Коли поет Мілтон осліп, він одружився із сварливою жінкою. Герцог Бекінгемський назвав її трояндою.

— Я не суддя на кольори, — відповів Мілтон. — Можливо, це й так, бо я щодня відчуваю її шпички.

☆

У зв’язку із знищенням 700.000 томів манускриптів олександрійської бібліотеки каліф Омар сказав:

— Або Коран у собі вміщає ці книжки, або ні. Коли так, то вони непотрібні, коли ж ні, то вони шкідливі. Отже, їх треба знищити.

В СУДІ

— Мусите довести алібі. Знаєте, що це таке?

— Ні.

— Мусите довести, що ви не були там, де ви були.

Книги морська глибина,
Хто пірне в них аж до дна
Той, хоч труду мав досить,
Ще і кошти поносить...

СПОРТОВЕЦЬ

Біля столу для настільної ситківки стоїть двоє спортсменів:

— На цьому столі. — каже один.

— програв я вчора 500 марок.

— 500 марок? У пінг-понга? — дивується другий.

— Ні, у фербля. — відповідає перший. С. А.

НОВИНА

— Дають американські харчі.

— Де? У вашому таборі?

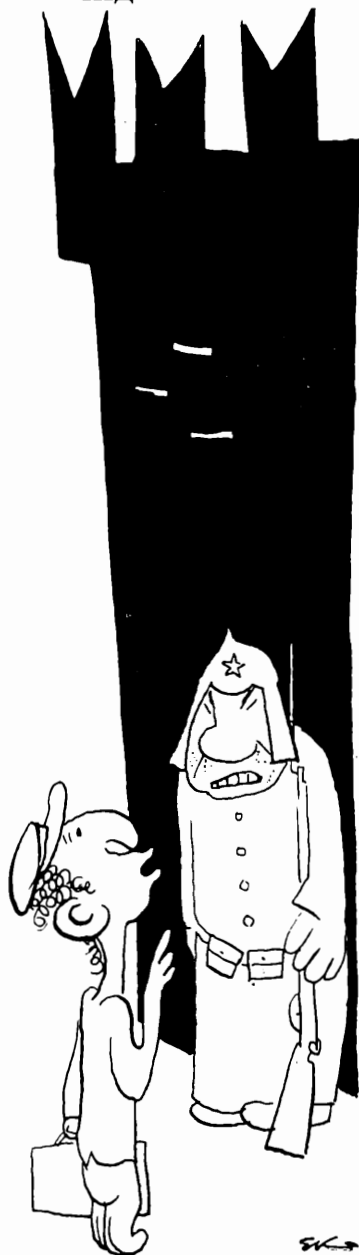
— Ні... в Америці! С. А.

МОДА

— Яку суценку мала на собі пані директорова?

— Не знаю. Під стил я не дивився, а над столом не мала жадної.

ПІД КРЕМЛЕМ

— Скажіть, пожалуста, чому Кремль оточений такими великими мурами?

— Щоб жадна холера не пролізла...

— Звідси туди, чи звідтам сюди?

НАШІ ДІТИ

Малий Івась приходить додому заплаканий.

— Що тобі сталося? — питається мати.

— Я грався з хлопцями в акумулятор. і вони мене набили.

НЕДУГИ

— Моя жінка хворіє. Має гістерію, невральгію, нервозу, неврастенію, гіпертрофію...

— Де вона набрала стільки хвороб?

— Із словника.

ПІДЧАС ПРЕМІЮВАННЯ

На загальних зборах колхозу „Червона зоря” роздавали премії ланковим колхозникам — стахановкам. Ланкову свиноферму премійовано черевиками, ланкову-буряківницю — сукнею і так далі. Після вручення кожної премії голова колхозу виголошував промову. В ручаючи премію останній ланковій, голова колхозу товариш Сверблячка заявив:

— Товариші, за те, що ланкова курячої ферми, не досипаючи ночей, працювала на благо соціалізму і нашої партії Леніна-Сталіна, ми преміюємо її тритомником творів Леніна.

І голос із задніх лав озвався:

— Так йй, заразй, й треба!

Максим Гуля

ФІЗИКА — ПОЛІТИКА

Світ лишається вірний фізичним законам. Американська біла зізда промінює, висилаючи Європі допомогу. Советська червона зізда радо ці промені поглинає.

С. А.

РОЗМОВИ

— Що ви будете робити, як вибухне нова війна?

— Буду боятись.

☆

Студент до прелегента, що попереднього дня мав доповідь на тему „Соняшні плями і українська політика”:

— Пане професоре, я вашої доповіді ніколи не забуду.

— Так?

— Серйозно. Саме тоді я освідчився своїй сьогоднішній нареченій.

☆

— Моя дружина втекла з моїм приятелем.

— Співчуваю.

— Я теж йому співчуваю.

НЕ ВСЕ ОДНО...

— Чого ж ви дивитесь в цю англійську газету?! Я все одно знаю, що ви ні слова не говорите по-англійськи.

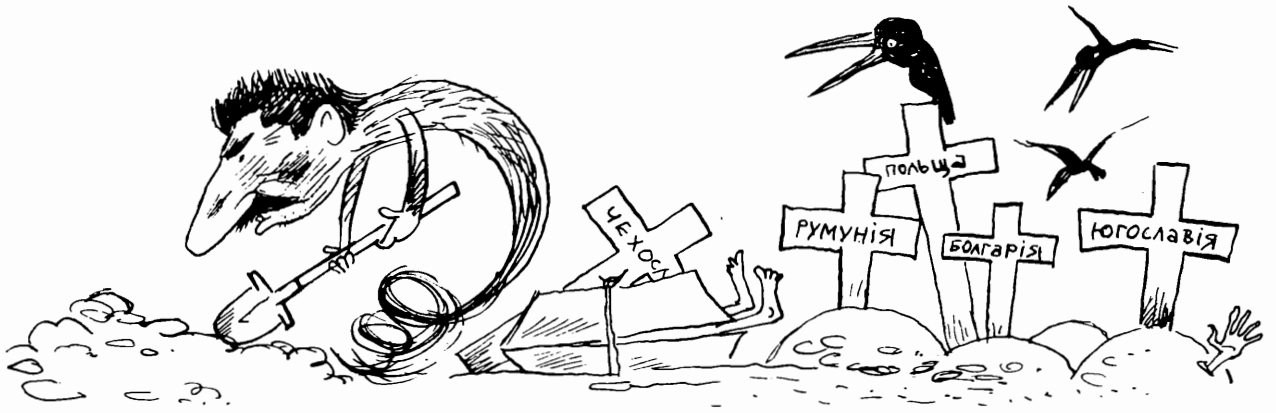
— Я і не говорю. Бачите, що тільки читаю.

С. А.

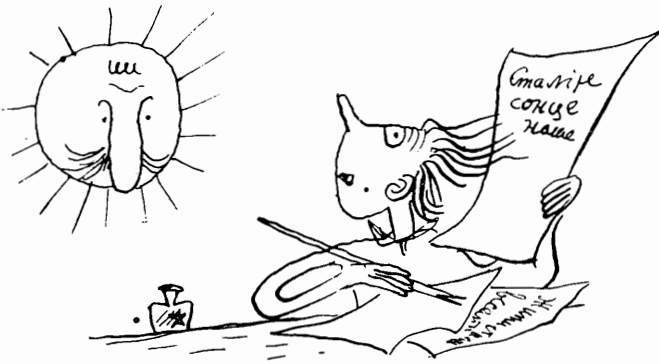
Так, я буду крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії буду сподіватись,
Що поїду в далекі заморські краї.

С. А.

АКТУАЛЬНІ ІЛЮСТРАЦІЇ ДО „КОБЗАРЯ”

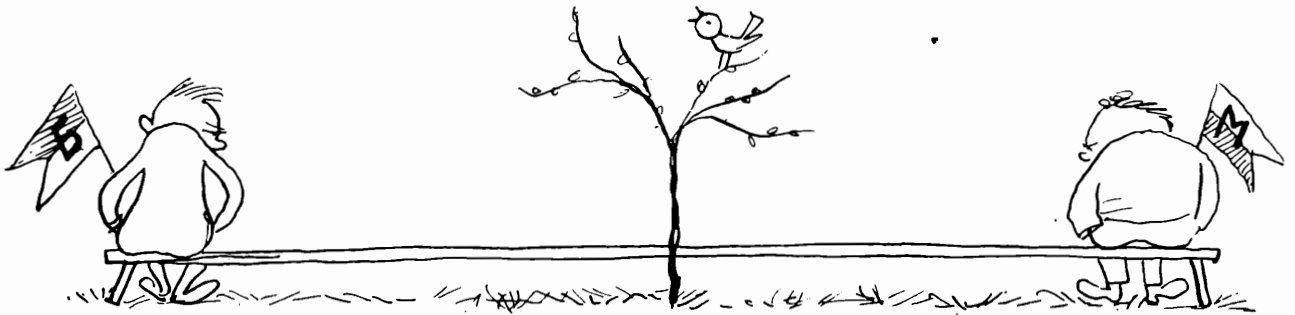
Чума з лопатою ходила ...

Як би ви знали, паничі ...

І від Татарина до Фіна.
На всіх язиках все мовчить ...

Чи ми ще зійдемося знову,
Чи вже на віки розійшлися ...

Отак ви навчаєтесь
У чужому краю ...

Доборолась Україна
До самого краю ...

ЛИСТІ

До пана посла Етаха Елохива.

ПАНИ ПОСОЛ!

Вобіцявсми вописати вам, як то нас віучували на цих курячих курзах, али стало се йнакше і цесих курзів не закінчивсми, бо прийшло до нашого табору записувати се на пастухів до Канади і то на гвалт. Міркую си, най, до мари, пльофесури та енча ендилікенція морочит си голову курми, бо то бабска робота і делікатна, а я при вівцях зріс, той се держатиму свої пронфесі. Побігсми душком записати се, а там кажут, жи тра екзамент вітравати. Бо теперика тра на всьо дупльом мати, навик на пастуха, відав навик і на жибрака.

Прийшовсми до екзаменту, а там, диви си, тиж сама ендилікенція тай рузні пльофесури, спехтори, ци йкіс гартисти, всьо се на пастуха записует. А за столом сидит таки наш гогроном та ше йкіс два німаки і екзаментуют. Закликали йд-ного гартисту:

— Де пан пастушили? — питают се.

— Дома, — відповіда, — тато тримали вівці, том змалку пастушив.

— А знают пан вівцу дояти?

— Та чо не? — каже. — Річ

звичайна: беру дійницю, сідаю си збоку, ек при корові, і тегну за дійку.

Пани з комісії ніц ни сказали, лиш трохи се посміяли і екзаментуют далі. Уже мені було дивно, бо то річ важна і вівцу дояти тра ззаду тай за дійку се ни тегне, лиш май се потискает. Тото пишу вам на цисе, би сте знали, ек мете тиж екзамент пастуха здавати, шо вам зо щирого серці раю, бо то фах приемний і в голові се від нього ни крутит так, гі від політики.

Урешті прийшла колій на мене. І дивіт се: кільком ни пастушив а то й ватагував при віцях, а ек ті пани почали віпитувати том збаранів чисто тай ледь не ледь цисей екзамент вітримав.

Питают се мене:

— Повіжте ми, йка то є единица кормова?

— Не чувсми такого, — кажу.

— Ек не чув? А чим сте вівцу годували?

— Годуватим годував, али ни единицев.

Покрутили пани головами і тот гогроном питат:

— А ек пізнаете, що вівца має мотилицу?

— А то, кажу, — річ проста. Вівца ходит сумна. вочима блудит, горбит се тай від сонца се зашкірюет.

— А по калі, ек пізнаеш?

Ігі, думāju, а то шо таке? де вна вівца тоту калу має і ек се і розпізнає, ни чувсми таке і не видав. Кручи се, ни знаю, ек на цисе відповісти, аж ми йден пан, дай Боже панувані, тото по лючки, такой биз перепрошіне, вітлумачив.

Бодай тото, гадаю си, кільком при вівцях був, тай вівцу знаю ек свою

душу, а тут на такім жи се ни висловлю, вібачейте, малом се не пошпортав.

Яку ми кантигорію дали ни знаю, лиш сказали ми, жи хоц практично знаю, але теротирично тра підвчити се.

Ото маю до вас прозбу, бисте ми йкос написали тай віяснили, шо то є „теротирично“. Може тиж йкес глупство, то ми вібачейте і не майте кремпації, бо ек таке при екзаментах питают, то видко такий світ модерний і така нова енжинерія.

І так, ек видите, здавсми екзамент і відав поїду до Канади. Трохи ми лечно, бо то чужий край і йнакше. ек повідают поведенція. Так, ек ми йден повідав, ни продают вівці на штуки, ги в нас, але на дзигарок.

Мні-венци так:

Прийде йден до другого і кажет:

— Продайте ми за на десік минут овец.

А тот поторгус си трохи і ек прийдут до ризультату то віходит до овец і перегонєют через таку браму, жи чириз неї лиш йдна вівца перелізе. І кілько чириз десік минут овец перебіжит, тільки си цес, жи купив забирает. Ек вівці хутко пробіжат то йго хосен, а ек трафит се йка вперта вівца, жи за-тарасует браму. томає на минуто, ци дві страту.

І на тім слові кінчу і кланєю се вам гречно і поздоровлю

Гриц Зозуля

КОЛЯБОРАНТ

— Бачиш? Цей мурин був при німецьких ес-есах...

— ???

— Пильнував їх у таборі для воєннополонених.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

В. КУЛІШ: Дякуємо. Запропонований матеріал пришліть, помістимо.

С. АНГЛОЗОНСЬКИЙ: Дякуємо. „Ідемо” не зовсім нам відповідає, зате решта матеріалів знаменита!

Т. С., МЮНХЕН: Дивує нас, що з запитанням про ціни масла і цукру звертаєтесь до нашої Редакції, маючи на місці Обласний комітет.

С. САМОСАД, АВСТРІЯ: До КУК-у не належимо. зрештою, від КУК-у ще нам такої пропозиції не ставили.

М. Т. РЕГЕНСБУРГ: Співчуваємо Вам, але у Ваші родинні справи втрутати не хочемо. Ваша дружина має право робити із своїми горшками, що забажає.

І. З-ий, БАЙРОЙТ: Нам не відомо, щоб Санітарно-Харитативна Служба в Мюнхені організувала окремих похоронний відділ. Це, мабуть, сплітка групки ентузіастів наших емігрантських можливостей, які цим способом хочуть викликати враження, начебто українці в кожній ситуації дають собі раду.

В. ГУЦЬКО, АВІСБУРГ: Політикою не займаюся. „Лис Микита” журнал не політичний, а гумористичний, і до всіх явищ нашого життя ставиться уважно.

ПРИКАЗКИ

— Ох, як я дуже помилився, — сказав молодий чоловік, дивлячися в дзеркало перед голенням.

— Я топлюся, — сказав лід, пригрітий сонцем.

— Не тратьте куме надії, спускайтеся на дно, — сказав один малець своєму кумові, який зневирився, шукаючи протягом двох годин перлів на дні моря.

— Не плети дурниць, — сказав чоловік жінці, що плела серветку.

— Я дуже часто плачу, — сказав один з партнерів при грі в карти.

— Я бачу все в рожевих кольорах, — сказав один пан з рожевими окулярами на носі.

— Це дуже твердий горіх, — сказала вивірка і кинула його на землю.

ПРИСДНУЙТЕ НАМ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

ДИТЯЧА ЦІКАВІСТЬ

Мама: Весілля було дуже гарне, тільки весільний коровай був пересолений.

Тітка: На весіллі завжди коровай недосолений, бо якщо пересолений, то молодята будуть сваритись.

Донечка: Мамо, а чи на вашому весіллі коровай був пересолений?

З ДАВНІХ ОПОВІДАНЬ

У великого пана, що мав багато кріпаків, помер прикажчик. Пан найняв собі на його місце німця, що не знав зовсім наших свят. Перед кожним святом до нового прикажчика приходив хтось із кріпаків і казав, що завтра є свято і що вони не будуть працювати.

— Ну як свято, то будемо святкувати, — каже німець.

За якийсь час приходять знову кріпак і повідомляє, що завтра буде святого Миколая.

— Як так, то значить святкуємо, — каже німець.

Другого дня прикажчика повідомили, що завтра теж святого „Х”. Знову він дозволив не працювати. За якийсь час так само повідомлено про трьох Святих. Святкували. Сорок Святих теж відсвяткували. Всіх Святих також. За пару днів приходять один і повідомляє, що завтра святого „У” і ніхто не піде до роботи, бо святкуватимуть.

— Та не може бути! — здивувався німець. — А деж він був тоді, як ми святкували всіх Святих?

ХТО ДУРНИЙ

Панько везе гарбузи.

— Гей, Паньку, що везеш, — питає сусід.

— Пороссята.

— Іди, дурний! Та це ж гарбузи!

— Хто з нас дурний? Як бачиш, то чого питаєш?

(Автентичні вирізки з американської преси)

УВАГА! Властитель Дуброва Джерзій фарми бажає всім плекателям расової Джерзій худоби і всему українському народові Щасливого Нового Року! Маю на продаж доброго походження реєстрованого бугая. Зголошуватись до — Metro L. Swyck.

☆

ОРХЕСТРА на всякі okazji — Весілля, Забави і т. п. Граємо по-староукраїнському і по-модерному.

☆

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗАБАГАТО, завжди щадіть дешево з Вашого обезпечення, ми уладжуємо прекрасний цілий похорон за 150 дол.

Найбільший український погребовий зарядчик в Америці...

☆

КОНЦЕРТ 29 роковин і. шення Соборности Українськ. мель. ВЕСЬ ДОХІД призначен. допомогу українським скитальц. і Українській Повстанчій Арм. ВСТУП ВІЛЬНИЙ.

З ФІЛОСОФІЇ ЧОРНОГО РИНКУ

— Правду найкраще сьогодні по-ривняти з бонен-кавою.

— Чому?

— **Важко** її знайти і легко за неї можна потрапити до криміналу...

У РЕСТОРАНІ

— Обер! Я дав вам 100 гр. жиру, а тут не бачу жадного. Це шахрайство!

— Заспокойтеся. Які картки, такий жир.

У ГРУЗІЇ

На мітингу, в річницю перемоги червоної армії над „білими грузинами” один комуніст сказав: „Ми наплечах принесли вам советську власть!”

Тоді підійшов до трибуни один старий грузин і сказав: „Пока у нас не бил советський власть, я імел п'ять пар буйвол і шесть арба, а когда ви принесли ваш советський власть до нас на плечах — у мене остался один пар буйвол і один арба. Візьміть мой последний пар буйвол, сажайте свой советський власть на мой последний арба, везіть її к такой матері обратно на Москва!”

ВІТАЮТЬ

— Гей, горить, Іване, чув, горить! Табір Фрайман горить!

— Та йди геть, Параско: таж то тільки репатріаційну комісію вітають.

ЛИС МИКИТА

журнал сатири, гумору і карикатури

Виходить два рази в місяць
Редагує Колегія
Адреса Редакції і Адміністрації:
(13b) München 45
Freimann, Warner-Kaserne
Bl. „C.” II/52

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

Умови передплати:

Для Німеччини

ціна 1 примірника 2 нім. марки,
¼ річна передплата 10 нім. марок.

Для США і Канади

ціна 1 примірника — 10 дол.
¼ річна передплата — 50 дол.

Для Англії

ціна 1 примірника 6 пенсів
¼ річна передплата 3 шілінги

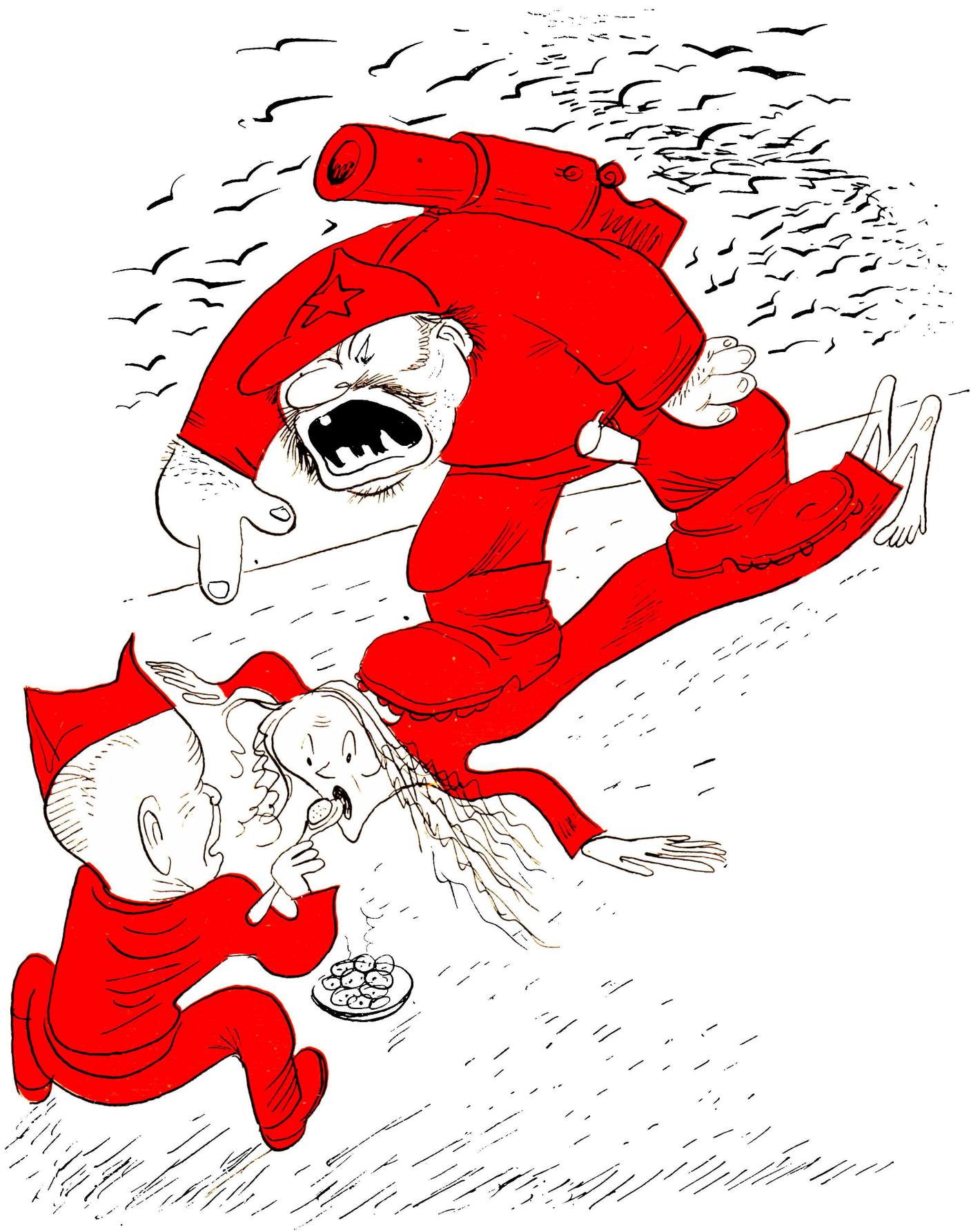
Для всіх інших країн

¼ річна передплата — 50 дол.
за біжучим курсом американського долара.

Хто надав в уряді почтовим Меммінген 5. 2. 1948 гроші в квоті 15.— РМ., в уряді почтовим Герренберг 20. 1. 1948 квоту 10.— РМ. і в уряді почтовим Гмунд а. Тергерсее 14. 2. 1948 квоту 10.— РМ. подасть своє ім'я і прізвище та точну адресу до Адміністрації.

Друк Ч. 6 закінчено 21. 3. 1948

ЕВРОПА МІЖ ДВОМА СИЛАМИ

БОЛЬШЕВИК ДО АМЕРИКАНЦЯ:

Я ПРОТЕСТУЮ!

ВИ МАЄТЕ СУПРОТИ ЕВРОПИ ІПЕРІЯЛІСТИЧНІ ЗАМІРИ!!